

РЕШЕНИЕ

№ 2987

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **529** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от [фирма], [населено място], представлявано от управителя Ю. А. О. чрез адв. Ц. Н. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2-ФК/02.01.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП: запечатване на търговски обект – баничарница, находяща се в [населено място], кв. Запад, стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Релевира доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на изискването за форма, при съществени процесуални нарушения, несъобразяване с материално-правни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], в Главна дирекция “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, не се представлява. С писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна

страна, поради което е допустима.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.12.2019г. е извършена оперативна проверка на търговски обект - баничарница, находяща се в [населено място], кв. Запад, стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че при извършена в обекта контролна покупка на стойност 1.80 лв., не е издаден фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство с изградена дистанционна връзка с НАП. От фискалното устройство е отпечатан КЛЕН за 23.12.2019 г., от който е видно, че сумата от 1.80 лв. не е регистрирана на фискалното устройство чрез фискален бон. Констатациите са обективирани в Протокол за извършена проверка № 0383154/23.12.2019 г. на основание чл. 110, ал. 4 вр. чл. 50, ал. 1 от ДОПК. Установено е от административния орган извършено административно нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС.

С оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2-ФК/23.12.2019г. на началник отдел "Оперативни дейности" [населено място], в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, на основание чл.186 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ - запечатване на търговски обект – баничарница, находяща се в [населено място], кв. Запад, стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Посочено е, че дружеството попада в обхвата на чл.3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, според който всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. За да постанови ПАМ административният орган се е мотивирал, че в конкретния случай, нарушителят предвид факта, че извършва търговска дейност, следва да е наясно с изискванията за нея и с начина на организация на същата. Въпреки, че е запознат с изискванията за този вид дейност, той е допуснал и извършил административно нарушение, с което засяга основния ред при тази дейност. Това означава, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти. От събраните данни се налага извод, че една от целите пред търговеца е именно отклонение от данъчното облагане - което води винаги до негативни последици за фиска. Именно поради това, ако не бъде приложен ПАМ то съществува възможност за извършване на ново нарушение (индикирано до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. Счетено е, че срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. Ето защо е прието, че този административен акт и неговото изпълнение не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за което същият се издава. Целта на този ПАМ е промяна

в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният недопускане на вреда за фиска. За извършване на тази промяна на дейността е необходим срок, като определеният размер е подходящ.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

При служебната преценка на законосъобразността на атакувания административен акт съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Налагането на принудителна административна мярка е друга форма на държавна принуда, предвидена по чл. 22 и 23 от ЗАНН, и е различна от административното наказване, респективно санкциониране с имуществена санкция на търговците. ПАМ се налага в отделно производство с издаването на индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК, като същото не представлява административно наказание или имуществена санкция, по арг. от чл. 39 и чл. 83 от ЗАНН, предвиждащи изрично съответно видовете административни наказания, сред които не са ПАМ, и налагането на имуществени санкции. Изрично в този смисъл в специалната норма на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е предвидено, че ПАМ са налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Поради това издаването на НП е без значение за преценката за законосъобразност на наложената ПАМ.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Според чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до тридесет дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В настоящия случай, дружеството жалбоподател след като не е изпълнило задължението си за всяка продажба да издава фискален бон от фискално устройство, е нарушило разпоредбите на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Мярката, респ. заповедта за налагане на принудителна административна мярка е наложена с цел предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за отстраняване на вредните последици от тях.

Следва да се съобрази обаче доколко определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 14 дни, предвид, че е запечатан обект – баничарница, е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В конкретния случай при извършената проверката на 23.12.2019г. е констатирано само едно нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС. След като нарушението е констатирано за първи път и не е установено от него да са произтекли определени вредни последици за държавния бюджет чрез укриване на приходи, то налагането на ПАМ за срок от 14 дни на процесния обект не би могло да се определи като съразмерно. При тази

продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Неоправдано би било да се засяга в по-голяма степен от необходимото стопанския оборот, който е източник на приходи в бюджета, особено при липса на констатирани конкретни вреди за фиска.

Предвид изложеното оспореният акт като несъответстващ на целта на закона се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Доколкото по делото няма изрично искане от страна на жалбоподателя за присъждане на направените по производството разноски при този изход на спора, то съдът счита, че не дължи произнасяне в частта за разноските.

Водим от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2-ФК /02.01.2020г. издадена от началник отдел “Оперативни дейности“ [населено място], в Главна дирекция “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП: запечатване на търговски обект – баничарница, находяща се в [населено място], кв. Запад и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: